

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

Δευτέρα 26 Δεκέβρη—Κυριακή 8 Γεννάρη.

ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΚΟΛΠΟ. Ἐκεῖνος ὁ δυστυχι-
σμένος μὰ καὶ πονηρὸς Γαλανός, πού μὲ τὴν Ἀ-
νόρθωση ἔγινε μέγας καὶ τρανὸς γιὰ τὴ μιά φορά
βγήκε βουλευτὴς σὲ δυὸ νομοὺς (καημένο Ρωμαίικο!)
καὶ τὴν ἄλλη τότε προτίμησε ὁ φιλελεύτερος Πρω-
θυπουργὸς γιὰ συνεργάτη του, σκέφτηκε νὰ ἐξα-
σφαλίσαι ἀπὸ τώρα θέσει στὸ συνδυασμὸ τῆς Ἀτι-
κῆς καὶ ρίχτηκε τοῦ Καθηγητῆ κ. Νικολαΐδη γιὰ τὴ
τόλμησε νὰ μὴ βάλει γιὰ θεμέλιο τῆς φυσιολογίας
τὸ πρῶτο κεφάλαιο τῆς Γένεσης. Γράφτηκε πὼς ὁ
Ἵπουργὸς τῆς Παιδείας διέταξε ἀνακρίσεις ἀπάνου
στὴν καταγγελία τοῦ φιλελεύτερου Ἀνορθωτικοῦ
ἔσο γιὰ τὸ Γαλανὸ δὲν τὸν συνεριζόμεστέ καὶ δὲ χά-
νουμε τὰ λόγια μας, γιὰ τὸ τέλος πάντων τῆ δου-
λειά του κάνει ὁ ἄνθρωπος, ἂν καὶ βέβαια πρέπει
νὰ χεῖ πολὺ μικρὴ ἰδέα γιὰ τὸ Βενιζέλο γιὰ νὰ ἐλ-
πίξει ἀκόμα μιά φορά βουλευτικὴ — μὰ τὸν Ἵ-
πουργὸ πὺ ὑπόγραφε τέτοιο ἔγγραφο (ἂν πραγμα-
τικῶς τὸ ἔκανε) τί θὰ τὸν κάνετε, κ. Βενιζέλε;

ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΚΟΜΜΑΤΑ. Σαλεύουν σιγά —
σιγά, κάνουν δηλώσεις, ἐπικρίνουν τὴν πολιτικὴ τοῦ
Βενιζέλου, ἐτοιμάζονται γιὰ τὶς ἐκλογὰς οἱ ἔσπε-
σμένοι ἀρχηγοί. Μὲ ἀγανάχτηση μόνο τοὺς παρα-
κολουθοῦμε. Δὲν εἴμαστε Βενιζελικοί, οὔτε κἂν ἱκα-
νοποιημένοι ἀπ' τὸν κ. Βενιζέλο· μὰ θαρροῦμε πὼς
εἶναι ντροπὴ νὰ τότε συγκρίνουμε μὲ τοὺς κυρίους
αὐτούς. Ἄν ὁ Βενιζέλος ἔκανε καὶ αὐτὸς προσωπικὸ
κόμμα, ὄχι κόμμα ἀρχῶν, ὅπως θέλαμε ἔμετε, αὐτὸ
δὲν εἶναι ἀδικαιολόγητο, γιὰ τὴν κόμματα ἀρχῶν
δὲ γίνονται μονομιᾶς, μὰ χρειάζονται χρόνια καὶ
ἔσο νὰ σηματοδοτοῦν αὐτὰ δὲν ἔπρεπε βέβαια νὰ
χουμε Πρωθυπουργὸ τὸν Κυριακούλη τὸ Μαυρομι-
χάλη. Ἄν ὁ Βενιζέλος πέρασε καὶ ἀνελεύτερα νο-
μοθετήματα, ἔμως ἔχει τὴ δύναμη νὰ νοιώσει τί πᾶ
νὰ πεῖ φιλελεύτερος καὶ μπορεῖ ἔταν μὲ τὸν καιρὸ
δημοιουργηθεῖ τὸ γνήσιο φιλελεύτερο Κόμμα ἀπὸ
κάτου νὰ κρατήσῃ αὐτὸς τοὺς χαλινοὺς του καὶ νὰ
ἐφαρμόσῃ τὸ γνήσιο φιλελεύτερο πρόγραμμα· οἱ
σημερινὲς ἀντίφασές του πρέπει βέβαια νὰ κατα-
κριθοῦν ἀπὸ μᾶς τοὺς φιλελεύτερους πὺ στέκουμε
ἔξω ἀπ' τὴν ἐνεργὸ πολιτικὴ, μὰ καὶ δικαιολογοῦν-
ται γιὰ τὸ ἔσο ἔβγαλαν τὸ Βενιζέλο δὲν εἶναι βέβαια
ἄλλοι φιλελεύτεροι, γιὰ τὴν μὲ ἄλλα λόγια ὁ Βενιζέλος
εἶναι σήμερα ἀντιπρόσωπος τόσο μεγαλοαστῶν, ἔσο

μικροαστῶν καὶ ἐργατῶν, κ' ἐπομένως δὲν μπορεῖ νὰ
δυσανεστήσῃ κανέναν. Μὰ νὰ φωνάζει καὶ νὰ δια-
μαρτύρηται ξεδιάντροπα καὶ ὁ Θεοτόκης — ὁ ἄνθρω-
πος πὺ εἶταν ἀπὸ τὸ 1899 σχεδὸν ἀδιάκοπα παν-
τοδύναμος; Μᾶς παρουσιάζει σήμερα πρόγραμμα,
καὶ αὐτὸ βέβαια θὰ βρεθεῖ σὲ ἄλλα τὰ σημεῖα τὸ ἀντί-
θετο ἀπὸ ὅ τι ἔκανε ὁ Βενιζέλος. Εἴμαστε μόνο πε-
ρίεργοι νὰ ἰδοῦμε ἂν τὰ προγράμματα τῶν τριῶν
κομμάτων δὲ θὰ συμφωνοῦν, γιὰ τὴ πιστεύουμε τοῦ-
λάχιστο, πὼς, ἂν τὰ τρία προγράμματα συμφωνοῦν,
θὰ κάνουν, ὅπως ἐπιβάλλεται σὲ τίμιους πολιτικούς,
ἀφίνοντας στὴ μὲ πάντα προσωπικὲς φιλοδοξίες, ἔνα
κόμμα μὲ ἔνα πρόγραμμα — γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου,
πὺ φυσικὰ καὶ γι αὐτοὺς εἶναι ἀνώτερο ἀπὸ προ-
σωπικὲς φιλοδοξίες.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ. Μετρημένες καὶ σοδαρές οἱ δη-
λώσεις ἑνὸς ἀπ' τοὺς ἀξιωματικὸς τῆς γαλλικῆς
ἀποστολῆς στὴν «Ἀκρόπολη» τῆς 30 τοῦ Δεκέβρη.
Στὸ χαρτί θὰ μπορούσαμε νὰ σᾶς παρουσιάσουμε
καὶ 700 χιλιάδες στρατό, εἶπε ὁ ἀξιωματικὸς, μὰ
ἔνα μικρὸ Κράτος ὡς τὴν Ἑλλάδα δὲν μπορεῖ οὔτε
γιὰ λίγους μῆνες νὰ τότε συντηρήσῃ. Θελήσαμε,
λέει, νὰ δώσουμε στὴν Ἑλλάδα τόσο στρατὸ ἔσο
μπορεῖ νὰ βαστάξῃ, μὰ ἔτσι ὡργανωμένον πὺ νὰ
εἶναι ἀνώτερος ἀπ' τὸν ὑποθετικὸ στρατὸ πὺ, ἂν
γίνει πόλεμος, γυμνὸς καὶ πεινασμένος οὔτε μὴ
νίκη δὲ θὰ μπορούσε νὰ κάνει. Αὐτὰ λέει ἡ γλώσσα
τῆς εἰλικρίνειας, καὶ αὐτὴ θὰ εἶν' ἡ ἀπάντηση τοῦ
λαοῦ σὲ ἔσους θελήσῃ νὰ γαυγίζῃ γιὰ τὸν ἀφο-
πλισμὸ τοῦ ἔθνους.

ΓΚΡΙΝΙΕΣ. Στὶς ἐφημερίδες τῆς 31 τοῦ Δε-
κέβρη δημοσιεύτηκε ἀνοικτὸ γράμμα τοῦ κ. Στάη
στὸν κ. Θεοτόκη, τὸν πρῶτον ἀρχηγὸ του. Μᾶς φαί-
νεται λιγάκι περίεργο πὼς τόσο ἀργὰ ὁ κ. Στάης,
αὐτὸς πὺ, καθὼς ὁμολογεῖ, δυὸ φορές ἐπέμεινε νὰ
μὴν παραιτηθεῖ ὁ ἀρχηγὸς του, ἔνοιωσε πὼς ἄν-
θρωπος μὲ ἀπογοήτεψη μόνο δὲν κάνει γιὰ Πρωθυ-
πουργὸς, πὼς τόσο ἀργὰ μυρίστηκε ἔτι ὁ Θεοτόκης
συντελοῦσε στὴν «ἐκλυσιν πάσης ὑπηρεσίας», ἔτι
παραγνώριζε τὴ διάκριση κάθε ἐξουσίας, ἔτι παρὲ-
δωκε τὰ ἄγια τοῖς κυσί» (μὰ καὶ ὁ κ. Στάης δὲν εἶ-
τον Ἵπουργὸς ἐπὶ Θεοτόκη); Γι' αὐτὸ, τὸ πρό-
σωπο τοῦ κ. Στάη δὲ μᾶς ἐμπνέει καμμιὰ ἐμπι-
στοσύνη ἔσο νέο καὶ ἂν εἶν' τὸ κόμμα πὺ θὰ σχημα-
τίσει — ἴσα ἴσα μάλιστα τὸ γράμμα του αὐτὸ εἶναι
ἔτι πολὺ συστατικὸ γιὰ τὸ χαραχτήρα του, γιὰ τὴ